

การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีใน ภาคเหนือ Management of Higher Vocational Certificate Program, Department of Agricultural Development, in Animal Science for Agriculture and Technology Colleges in the Northern Region

ธนิตา ตียะพงษ์¹, สฤณีพงษ์ ลิ้มปิยะเสี้ยว², กุลชลี จงเจริญ³

Tanita Tiyapong¹, Saritpong Limpisathian², Koolchalee Chongcharoen³

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่องนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาสภาพการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ (2) ศึกษาปัญหาของการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ (3) เสนอแนะแนวทางในการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ

กลุ่มตัวอย่างได้แก่ผู้บริหารและครูผู้สอนในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีภาคเหนือรวม 115 คน โดยการใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถามแบบมาตราประมาณค่าและแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีค่าความเที่ยงเท่ากับ 0.958 สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า (1) สภาพการบริหารหลักสูตรตามความคิดเห็นของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก โดยด้านการฝึกงาน อยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอนอยู่ในระดับน้อยที่สุด และตามความคิดเห็นของครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก โดยมีด้านการจัดครูเข้าสอนอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอนอยู่ในระดับ

¹ นักศึกษาระดับปริญญาโท แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

² รองศาสตราจารย์ แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

³ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ แขนงวิชาบริหารการศึกษา สาขาวิชาศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช

¹ Master's student of Education in Educational Administration SukhothaiThammathirat Open University

² Associate Professor of IT, Ed.D in Educational Administration Sukhothai Thammathirat Open University

³ Assistant Professor, Ph.D. in Educational Administration Sukhothai Thammathirat Open University

น้อยที่สุด (2) ปัญหาของการบริหารหลักสูตร ตามความคิดเห็นของผู้บริหาร พบว่าสถานศึกษามีปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรมากที่สุดร้อยละ 22.4 และด้านการประเมินผลการเรียนการสอนน้อยที่สุดร้อยละ 4.1 และตามความคิดเห็นของครูผู้สอนพบว่าสถานศึกษามีปัญหาด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมากที่สุดร้อยละ 29.5 และด้านการประเมินผลการเรียนการสอนน้อยที่สุด ร้อยละ 12.1 (3) ข้อเสนอแนะในการบริหารหลักสูตรคือ ควรมีการสร้างเครือข่ายความร่วมมืออย่างต่อเนื่อง พัฒนาและเตรียมความพร้อมของบุคลากรทางด้านสัตวศาสตร์ จัดหลักสูตรฐานสมรรถนะบูรณาการการสอนรายวิชา การเรียนรู้แบบการใช้โครงการเป็นฐานและมีการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมของทุกฝ่าย

คำสำคัญ: หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรมสาขาสัตวศาสตร์ การบริหารหลักสูตร

Abstract

The purpose of this research was to (1) study the management conditions of Higher Vocational Certificate Program, Department of Agricultural Development, in Animal Science for Agriculture and Technology Colleges in the Northern Region (2) study the management problems of Higher Vocational Certificate Program, Department of Agricultural Development, in Animal Science for Agriculture and Technology Colleges in the Northern Region (3) make suggestions for improvement in the management of Higher Vocational Certificate Program, Department of Agricultural Development, in Animal Science for Agriculture and Technology Colleges in the Northern Region.

This research consisted of 115 random samples done by using Stratified Random Sampling. The research methods were rating scales and structured interview questionnaires developed by the researcher with has validity of 0.958. The statistics used for data analysis were percentage, mean, standard deviation and content analysis.

This research's findings revealed that (1) overall, the management condition of Higher Vocational Certificate Program in Animal Science for Agriculture and Technology Colleges for the Northern Region was at a moderate level (2) regarding the management problems of Higher Vocational Certificate Program

in Animal Science for Agriculture and Technology Colleges for the Northern Region for administrators were: inability to plan and use academic curriculum effectively, and supervise teacher and teacher's development; as for teachers: teachers' management and supervision of the classroom and teacher development are limited (3) suggestions for improvement, the following were recommended: should continue to participate in network co-operation, develop and prepare more human resources in animal science; competency based curriculum, project based learning (PBL) and regular participation in the management of Higher Vocational Certificate Program in Animal Science should be established.

Keywords: Higher Vocational Certificate Program Department of Agricultural Development in Animal Science academic curriculum, curriculum management

บทนำ

การจัดการด้านการอาชีวศึกษา เป็นการถ่ายทอดความรู้และทักษะเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถเกิดทักษะในการปฏิบัติงานและเป็นผู้มีคุณธรรมจริยธรรมอันดีงาม ผู้เรียนที่สำเร็จการศึกษาออกไปแล้วสามารถดำรงชีพอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุขช่วยพัฒนาสังคมและประเทศชาติให้มีความเจริญเมื่อสำเร็จการศึกษาและจบหลักสูตรต้องกล้าคิดกล้าทำ กล้าแสดงออก มีคุณสมบัติของผู้นำ (สำนักมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ 2555 : 10) หลักสูตรอาชีวศึกษาเน้นที่เป็นกระบวนการ คือ เน้นประสบการณ์และกิจกรรมภายในสถานศึกษาและผลิตผลและมีการพัฒนาให้ครอบคลุมทั้งความรู้ ทักษะ เจตคติ และค่านิยม ซึ่งจะช่วยให้ นักศึกษา มีความสามารถในการทำงานผสมผสาน

กันเพื่อให้ประยุกต์ทำงานได้จริง (อนันต์ งามสะอาด, 2553) วิทยาลัยเกษตรกรรมและเทคโนโลยี เดิมชื่อว่า วิทยาลัยเกษตรกรรม เป็นวิทยาลัยอาชีวศึกษาเกี่ยวกับเกษตรกรรม ของประเทศไทย จัดตั้งขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์ เพื่อสร้างนักเกษตรกรรมที่มีความรู้ ความสามารถและทักษะด้านทักษะวิชาชีพเกษตร การจัดการเรียน ระดับประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง มีการจัดการเรียนการสอน แยกเป็นประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชา พืชศาสตร์ สาขาวิชาสัตวศาสตร์ สาขาวิชา อุตสาหกรรมเกษตรและสาขาวิชาช่างกล เกษตร เพื่อปลูกฝังให้ผู้เรียนมีทักษะและความชำนาญในด้านวิชาชีพเกษตรพร้อมออกไปเป็นนักเกษตรกรรมที่มีความรู้และความชำนาญตามที่ได้ศึกษาเล่าเรียนมา ปัจจุบัน มีวิทยาลัยด้านการเกษตรและเทคโนโลยีที่

สังกัดสำนักงานคณะกรรมการ การอาชีวศึกษา 46 แห่ง ในการจัดการเรียนการสอนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชา สัตวศาสตร์ ได้ใช้หลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง สาขาวิชาสัตวศาสตร์ ปีพ.ศ.2546 ผู้วิจัยในฐานะครูผู้สอน จึงมีความสนใจที่จะ ศึกษาสภาพปัจจุบัน ปัญหาและข้อเสนอแนะ ในการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชา สัตวศาสตร์ ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคเหนือ เพื่อนำผลการวิจัยไปเป็นแนวทาง ในการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง สาขาวิชาสัตวศาสตร์ในวิทยาลัยเกษตร และเทคโนโลยีภาคเหนือต่อไป

ประเด็นปัญหาการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันของการบริหาร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภท วิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ เป็นอย่างไร
2. ปัญหาของการบริหารหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชา เกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ เป็นอย่างไร
3. ข้อเสนอแนะของการบริหาร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภท วิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ มีอะไรบ้าง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันการ บริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชา สัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคเหนือ
2. เพื่อศึกษาปัญหาของการบริหาร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภท วิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ
3. เพื่อเสนอแนะแนวทางในการ บริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้น สูงประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตว ศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคเหนือ

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ ผู้บริหารในวิทยาลัย เกษตรและเทคโนโลยีภาคเหนือ ซึ่งประกอบด้วย ผู้อำนวยการ จำนวน 11 คนและ รองผู้อำนวยการ จำนวน 44 คน รวม ผู้บริหารทั้งสิ้น 55 คนครูผู้สอนสาขาวิชา สัตวศาสตร์ ในวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ภาคเหนือ จำนวน 81คน รวมประชากร ทั้งหมด 136 คน และกลุ่มตัวอย่างได้ จากการสุ่มโดยใช้ตารางของเครซี่และมอร์แกน(Krejcie& Morgan 1970) โดยมีการสุ่ม แบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 115 คน จากครู ผู้สอนสาขาวิชาสัตวศาสตร์ของของวิทยาลัย

เกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือจำนวน 136 คน และกลุ่มตัวอย่างในการสัมภาษณ์ โดยการเจาะจงผู้บริหารจำนวน 5 คนจากผู้บริหารของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือจำนวน 55 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 2 ประเภทคือ

1) แบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 แบบ คือ

- แบบมาตราส่วนประมาณค่า

5 ระดับ (Rating Scale)

- แบบสอบถามเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) และแบบปลายเปิด (Open-Ended)

2) แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง

การเก็บรวบรวมข้อมูล ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยการจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ และส่งหนังสือแนะนำตัวและขออนุญาตสัมภาษณ์ ถึงผู้อำนวยการวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ จำนวน 5 แห่ง ในช่วงวันที่ 1 มีนาคม 2556- 30 เมษายน 2556 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามกลับคืนทั้งสิ้น จำนวน 115 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100

การวิเคราะห์ข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วได้แก่ ความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage) แบบสอบถามเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard

deviation) สำหรับเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าเฉลี่ย (Mean) แบบสอบถามที่เป็นแบบปลายเปิด ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์โดยการวางแผนการวิเคราะห์ให้สอดคล้องและครอบคลุมกับปัญหา วัตถุประสงค์และสถานะแวดล้อม (Context) ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์แบบสอบถามทั้งหมดจำนวน 115 ฉบับ ในการศึกษาสภาพและปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ ของผู้บริหารและครูผู้สอนในสาขาวิชาสัตวศาสตร์ ทั้ง 6 ตำบลผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ยส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและค่าร้อยละ ได้ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถามดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือพบว่าผลการศึกษาสภาพปัจจุบันในการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ มีดังนี้ความคิดเห็นของผู้บริหารอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยตามลำดับจากมากไปหาน้อยในแต่ละด้านมีดังนี้ อันดับแรกด้านการฝึกงาน ด้านการจัด

ครูเข้าสอน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอน ตามลำดับความคิดเห็นของครูผู้สอนอยู่ในระดับมาก เมื่อเรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยตามลำดับจากมากไปหาน้อยในแต่ละด้านมีดังนี้ อันดับแรก ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการฝึกงาน ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกและด้านการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอน ตามลำดับ

2. ผลการศึกษาปัญหาของการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือพบว่าปัญหาการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ ตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน ดังนี้ความคิดเห็นของผู้บริหาร พิจารณาจากค่าร้อยละมากไปหาน้อย พบว่าสถานศึกษามีปัญหาด้านการวางแผนการใช้หลักสูตรมากที่สุด รองลงมาคือด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ด้านการฝึกงาน ด้านการจัดครูเข้าสอน ด้านการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอน และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ตามลำดับความคิดเห็นของครูผู้สอนโดยพิจารณาจากค่าร้อยละมากไปหาน้อย พบว่าสถานศึกษามีปัญหาด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกมากที่สุด รองลงมาคือด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร ด้าน

การจัดครูเข้าสอน ด้านการฝึกงาน ด้านการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอน และด้านการประเมินผลการเรียนการสอน ตามลำดับ

3. ข้อเสนอแนะแนวทางในการบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือมีดังนี้ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร พบว่า อันดับแรก ควรมีการวิเคราะห์หลักสูตรร่วมกันทุกฝ่ายอย่างเปิดกว้าง อันดับที่ 2 ควรเพิ่มอัตรากำลังครูที่ตรงกับสาขา และอันดับที่ 3 การเตรียมจัดทำวัสดุประกอบการหลักสูตรการเตรียมงบประมาณควรเตรียมการก่อนเปิดภาคเรียนโดยให้มีความเหมาะสมเพียงพอ รวดเร็วตรงกับความต้องการของครูผู้สอน ด้านการจัดครูเข้าสอน พบว่า อันดับแรกควรมีการเพิ่มบุคลากรที่ตรงตามสาขา อันดับที่ 2 มีการจัดชั่วโมงในการสอนให้เหมาะสมและอันดับที่ 3 ควรให้ครูที่มีชั่วโมงสอนน้อยรับภาระงานพิเศษเพิ่ม ตามลำดับ ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวก ได้แก่อันดับแรก ควรมีการจัดหาเครื่องมือวัสดุอุปกรณ์การสอนสื่อการเรียนการสอนและวัสดุฝึกให้เพียงพอ อันดับที่ 2 สื่อการเรียนการสอนทันสมัย ตรงตามความต้องการ และอันดับที่ 3 จัดหางบประมาณให้เพียงพอ ตามลำดับด้านการฝึกงาน พบว่า อันดับแรก ควรจัดเฉพาะวิชาที่เกี่ยวข้องจริง ๆ ให้กับนักศึกษาและสถานประกอบการ อันดับที่ 2 ระยะเวลาในการฝึกงานควรเป็นช่วงปิดภาคฤดูร้อนหรือหลังจากเรียนจบปวส.1 และอันดับที่ 3 ควรมีการจัดตารางและแบ่งสายการนิเทศนักศึกษาฝึกงานให้ชัดเจน ตามลำดับ

ด้านการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอน พบว่า อันดับแรก ควรมีการสังเกตการณ์สอน ในชั้นเรียน อันดับที่ 2 ควรมีการปฐมนิเทศ ครูใหม่ และอันดับที่ 3 การเยี่ยมชั้นเรียน เพื่อนำผลการดำเนินการมาปรับปรุงและพัฒนาให้สถานศึกษามีคุณภาพมากยิ่งขึ้น ตามลำดับ ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนพบว่า อันดับแรกการประเมินผลการเรียนการสอนควรมีเกณฑ์ที่ชัดเจน อันดับ ที่ 2 ควรมีการอบรม สัมมนาเพื่อให้ความรู้แก่ครูผู้สอนให้ชัดเจน และอันดับที่ 3 การติดตามผลนักศึกษาที่สำเร็จการศึกษาควรมี การติดตามอย่างต่อเนื่อง ตามลำดับ

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเกี่ยวกับการบริหาร หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภท วิชาเกษตรกรรมสาขาวิชาสัตวศาสตร์ของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ ในภาพรวมทั้งหมด สามารถอภิปรายได้ ดังต่อไปนี้

1. ด้านการวางแผนการใช้หลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชา เกษตรกรรมสาขาวิชาสัตวศาสตร์ของ วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือใน ภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีการวางแผน การใช้งบประมาณในการจัดการเรียนการสอน การเตรียมบุคลากรเพื่อจัดการเรียนการสอน ตามหลักสูตร มีการวางแผนการวางแผน การบริหารงานด้านต่างๆ เช่น การฝึกงาน การพัฒนาครูผู้สอน การจัดกิจกรรมเสริม

หลักสูตรฯลฯ การวางแผนการวัด และการ ประเมินผลอย่างชัดเจนตามโครงสร้างของ หลักสูตรการวิเคราะห์หลักสูตรก่อนการนำ หลักสูตรมาใช้ในสถานศึกษาโดยการนำ หลักสูตรมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพ ท้องถิ่นการสำรวจความต้องการใช้สื่อและ วัสดุประกอบการเรียนการสอนก่อนเปิด ภาคเรียนเพื่อเตรียมการจัดสื่อการเรียนการสอน ให้เหมาะสมกับเนื้อหาของรายวิชา การวางแผน การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรโดยใช้ สื่อต่างๆ เช่น วิทยุ สิ่งตีพิมพ์ต่างๆ เพื่อชี้แจง ให้ครูผู้สอนผู้ปกครองและนักศึกษาทราบ ข้อมูล และเมื่อพิจารณาผลการวิจัยในด้าน การวางแผนการใช้หลักสูตรในรายชื่อดังตาม ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนพบว่า มีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ควรมีการ อบรมสัมมนาการใช้หลักสูตร และควรมี การประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับหลักสูตรโดยใช้ สื่อต่างๆ เช่น วิทยุสิ่งตีพิมพ์ต่างๆ เพื่อชี้แจง ให้ครูผู้สอนผู้ปกครองและนักศึกษาทราบ ข้อมูล ในระดับปานกลางในทั้งสองข้อนี้ทั้ง ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นว่าควรมี การดำเนินการเพิ่มการอบรมสัมมนาให้กับ ครูผู้สอนและการประชาสัมพันธ์หลักสูตร มากยิ่งขึ้นส่วนในการวางแผนปฏิบัติเกี่ยวกับ การเตรียมและพัฒนาบุคลากรเพื่อการใช้ หลักสูตรผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็น แตกต่างกันโดยผู้บริหารมีความคิดเห็น อยู่ในระดับมาก แต่ครูผู้สอนมีความคิดเห็น อยู่ในระดับปานกลาง ควรมีการวางแผน ปฏิบัติเกี่ยวกับการเตรียมและพัฒนาบุคลากร เพื่อการใช้หลักสูตรมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เห็นว่า ควรมี

การเตรียมความพร้อมทางด้านครูผู้สอน การจัดการเรียนการสอนการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมและมีรูปแบบการพัฒนาหลักสูตรที่ทันสมัย ตอบสนองตามความต้องการของสถานประกอบการการบริหารจัดการ การแก้ปัญหากระบวนการบริหารหลักสูตร และควรมีการสร้าง ความเข้าใจ ประสานความร่วมมือกันในทุก ๆ ฝ่ายและสอดคล้องกับงานวิจัย กฤษดา ตามสีวัน (2543: 43-45) พบว่า การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ในการวางแผนการใช้หลักสูตรและการจัดครูเข้าสอนได้ว่า การวางแผนการใช้หลักสูตร ควรมีการเตรียมการก่อนการนำหลักสูตรไปใช้ในโรงเรียนด้วยการวิเคราะห์หลักสูตร การนำหลักสูตรมาปรับให้เหมาะสมกับสภาพท้องถิ่นการเตรียมครูผู้สอนการเตรียมจัดทำวัสดุประกอบหลักสูตรการเตรียมงบประมาณรวมทั้งการประชาสัมพันธ์หลักสูตรโดยใช้สื่อต่าง ๆ เช่น วิทยุ สิ่งตีพิมพ์ต่าง ๆ เพื่อชี้แจงให้ครูผู้สอนผู้ปกครอง และนักเรียนทราบ

2. ด้านการจัดครูเข้าสอนตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับ มาก อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีการกำหนดโครงสร้างในการเข้าสอนของครูตามหลักสูตรและมีจำนวนชั่วโมงที่เหมาะสมมีการสำรวจความพร้อมของครูก่อนจัดครูเข้าสอนโดยคำนึงถึงความถนัดความชำนาญและตรงตามสาขาวิชาที่สอนมีการกำหนดการประเมินผล การเรียนการสอนในหลักสูตรตามสภาพจริงของผู้เรียน การกำหนดการบูรณาการการ

เรียนรู้การเรียนการสอนกับ วิชาอื่น ๆ โดยการจัดการเรียนรู้การเรียนการสอนแบบ การใช้โครงการเป็นฐาน (Project Based Learning: PBL) และเมื่อพิจารณาผลการวิจัยในด้านการจัดครูเข้าสอนในรายชื่อดังกล่าว ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอน พบว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในเรื่องการ จัดครูที่มีความรู้ความสามารถตามสาขาวิชา เข้าสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไม่สามารถเข้า สอนได้ และควรมีการบูรณาการการเรียนรู การเรียนการสอนกับวิชาอื่น ๆ โดยการจัดการ เรียนรู้การเรียนการสอนแบบการใช้โครงการ เป็นฐานผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็น แตกต่างกันโดยผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับมาก แต่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับปานกลาง แสดงว่าครูผู้สอนมีความ ต้องการครูที่มีความรู้ความสามารถตามสาขา วิชาเข้าสอนแทนเมื่อครูประจำวิชาไม่สามารถ เข้าสอนได้และควรมีการบูรณาการการเรียนรู การเรียนการสอนกับวิชาอื่น ๆ เพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เห็น ว่าควรมีการเตรียมความพร้อมทางด้าน บุคลากร สร้างและพัฒนาบุคลากรทางด้าน สัตวศาสตร์ เพื่อสร้างความเข้าใจและความร่วม มือในการจัดการเรียนการสอนและสอดคล้อง กับงานวิจัยของ กฤษดา ตามสีวัน (2543: 43-45) ได้กล่าวถึงการจัดครูเข้าสอน ควร ที่จะต้องคำนึงถึงคุณวุฒิการศึกษาที่ตรงตาม สาขาวิชาใกล้เคียงหรือทักษะความสามารถ ตลอดจนความมีคุณธรรมจริยธรรมของ ความ เป็นครู การสอนในรายวิชาหนึ่งนั้นโรงเรียน จะต้องพิจารณาถึงความเหมาะสมของครู ผู้สอน โดยโรงเรียนอาจจะพิจารณาจากความรู้

ความสามารถ ทักษะความสนใจความถนัด สติปัญญาประสบการณ์ของครู-อาจารย์ ครูสอนแต่ละคนอย่างละเอียดถี่ถ้วนเพื่อจะจัดให้เข้าสอนในแต่ละชั้นแต่ละวิชาได้เหมาะสมและมีประสิทธิภาพ และปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 48) ได้กล่าวว่า การจัดครูเข้าสอนตามความรู้ ความสามารถของครูและลักษณะงานโดยคำนึงถึงการแบ่งชั่วโมงที่เหมาะสมตลอดจนภาระหน้าที่อื่น ๆ ของครู

3. ด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคเหนือในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษามีการจัดบรรยากาศห้องเรียน ห้องปฏิบัติเอื้อต่อการเรียนรู้ของนักศึกษาอยู่ในระดับมาก มีการจัดเอกสารตำราเรียน อุปกรณ์การเรียนการสอนสำหรับการศึกษาค้นคว้าอย่างพอเพียง สื่อ เทคโนโลยีทางการศึกษามีคุณภาพและทันสมัยเพียงพอต่อจำนวนนักศึกษาและมีการจัดแหล่งเรียนรู้ในสถานศึกษา มีการจัดบริการด้านต่างๆ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามหลักสูตรเช่น ระบบสารสนเทศ ระบบการลงทะเบียน ระบบการสอบถาม ผลการเรียน ห้องสมุดและมีการบริการยืมคืนหนังสือและวารสารที่สะดวกและรวดเร็ว ฯลฯ และเมื่อพิจารณาผลการวิจัยในด้านการจัดสิ่งอำนวยความสะดวกรายข้อตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนพบว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในเรื่องงบประมาณ อาคารสถานที่และควรมีระบบสารสนเทศเพื่อให้บริการด้านต่างๆ เพื่อจัดกิจกรรมการเรียน

การสอนตามหลักสูตรเช่น ระบบการลงทะเบียน ระบบการสอบถามผลการเรียนในระดับปานกลางผู้บริหารและครูผู้สอนมีความเห็นว่าควรมีการจัดการเรื่องงบประมาณเพื่อดำเนินการและระบบสารสนเทศ เพิ่มมากขึ้น ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องระบบการเบิกจ่ายวัสดุฝึกเพื่อจัดการเรียนการสอนโดยคำนึงถึงความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเป็นสำคัญโดยผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าครูผู้สอนเห็นว่าการเบิกจ่ายวัสดุฝึกเพื่อจัดการเรียนการสอนยังไม่มี ความคล่องตัวเท่าที่ควรควรมีการปรับปรุงให้ดีกว่าระบบเดิม ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เห็นว่าควรเพิ่มแหล่งการเรียนรู้ให้กับนักศึกษาให้มีการฝึกทักษะเหมือนในสถานที่ทำงานจริงและมีวัสดุ อุปกรณ์ในการฝึกทักษะที่ครบถ้วนเหมาะสมและสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรพันธ์ ลิทธิพงษ์ (2540: 51) ได้พบว่าในด้านวัสดุอุปกรณ์ว่า วัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือ นับเป็นปัจจัยสำคัญสำหรับการอาชีวศึกษา การเรียนการสอนงานอาชีพ ให้คนสามารถปฏิบัติงานได้พฤติกรรมด้านทักษะมีความสามารถทัดเทียมกับด้านพุทธิหรือบางกรณี อาจสำคัญมากกว่าชั่วโมงการปฏิบัติงานต้องใช้เวลานานวัสดุเครื่องจักรเครื่องมือจะต้องมีความพร้อมและเพียงพอกับจำนวนของนักเรียนที่เข้าฝึกตั้งนั้นสถาบันการศึกษาที่จัดอาชีวศึกษาอย่างได้ผลนั้นจำเป็นต้องลงทุนด้านเครื่องมือและอุปกรณ์การเรียนการสอนสูงมากการจัดการจึงบรรลุผลความมุ่งหวังที่ตั้งไว้ และ กฤษฎดา ตามสีวัน (2543: 52)

ได้กล่าวว่า สื่อการเรียนการสอนเป็นสิ่งที่ช่วยให้เกิดความรู้ ทักษะและกิจกรรมการเรียนการสอนทั้งมีส่วนสัมพันธ์การปรับปรุงการเรียนการสอนทุกด้าน เพราะมีความจริงจังและมีความหมายชัดเจนแก่ผู้เรียนช่วยให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจ

4. ด้านการฝึกงานตามหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาเกษตรกรรมสาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือ ในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษา มีการปฐมนิเทศนักศึกษาก่อนฝึกงานและการปัจฉิมนิเทศนักศึกษาหลังเสร็จสิ้นการฝึกงานอยู่ในระดับมาก มีการเก็บข้อมูลและการรายงานผลการฝึกงานเป็นระยะ มีการจัดครูไปนิเทศการฝึกงานของนักศึกษา มีการสำรวจความพร้อมของสถานประกอบการเพื่อการเตรียมความพร้อมในเรื่องการฝึกงานให้กับนักศึกษามีระยะเวลาในการฝึกงานที่เหมาะสมและสถานศึกษานำรายวิชาในหมวดวิชาชีพไปจัดฝึกงานในสถานประกอบการอย่างน้อย 1 ภาคเรียนและเมื่อพิจารณาผลการวิจัยในด้านการฝึกงานรายชื่อตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนพบว่ามีความคิดเห็นแตกต่างกัน ในการจัดกิจกรรมสนับสนุนการฝึกงานตามหลักสูตร เช่น การฝึกอบรบการใช้ภาษาอังกฤษในสถานประกอบการ การใช้เทคโนโลยีต่างๆที่เกี่ยวข้องโดยผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าครูผู้สอนเห็นว่าควรมีการจัดกิจกรรมสนับสนุนการฝึกงานตามหลักสูตรเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับ

ผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เห็นว่าควรสร้างความร่วมมือระหว่างสถานศึกษากับสถานประกอบการอย่างจริงจัง เพื่อสร้างและพัฒนาบุคลากรทางด้านสัตวศาสตร์ ให้ตรงตามความต้องการของตลาดแรงงาน สถานประกอบการ ชุมชนและท้องถิ่นพัฒนาหลักสูตรให้ทันสมัย ตอบสนองความต้องการของสถานประกอบการสร้างเครือข่ายของสถานประกอบการ เพื่อเพิ่มแหล่งการเรียนรู้ให้กับนักศึกษา การฝึกงานในสถานที่ทำงานจริงจะทำให้ นักศึกษาสามารถเพิ่มทักษะได้มากยิ่งขึ้นและสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษฎาตามสัวัน (2543: 59) พบว่า การฝึกงานหรือการเรียนภาคปฏิบัติจะกระทำเฉพาะในสถานศึกษาอย่างเดียวไม่ประสบผลสำเร็จนักเรียนจะมองสภาพการทำงานจริงๆ ในสถานศึกษาจะต้องจัดแผนการเรียนการสอนและการฝึกงานให้สอดคล้องกับหลักการและจุดมุ่งหมายของหลักสูตรโดยคำนึงถึงความต้องการและความพร้อมของผู้เรียนเป็นหลักในการพิจารณาซึ่งการฝึกงานแบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ ฝึกงานในสถานศึกษาและฝึกงานในสถานประกอบการ การฝึกงานในสถานศึกษาต้องมีโรงฝึกงานวัสดุอุปกรณ์เครื่องมืออย่างเพียงพอกับนักเรียนที่เข้าฝึกและปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 49) ได้กล่าวว่า เป็นการฝึกภาคปฏิบัติเพื่อให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์ด้านวิชาชีพการฝึกงานโดยสามารถแบ่งเป็นการฝึกงานในสถานศึกษาและการฝึกงานนอกสถานศึกษาตามที่กำหนดตามหลักสูตรนภดล สุตตันตวิณิชย์กุล (2554: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการศึกษาคือความพร้อมด้านเทคโนโลยีของสถานศึกษา

อาชีวศึกษาไทยเพื่อรองรับการเป็นประชาคมอาเซียน พบว่าการเตรียมความพร้อมของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทยด้านการจัดการเรียนการสอนแบ่งเป็น 3 ระดับคือ มาก น้อย ไม่พร้อมหรือไม่เปิดสอน ส่วนใหญ่ในด้านหลักสูตรต่างๆจะอยู่ในระดับน้อย ยกเว้นหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง อยู่ในระดับมาก ในส่วนของความพร้อมด้านการกำหนดนโยบายและแผนกลยุทธ์ของสถานศึกษาอาชีวศึกษาไทย ในการเตรียมความพร้อมการผลิตช่างฝีมือ (Skilled Labour) ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพ ตั้งแต่ พ.ศ.2550 เป็นต้นมา จึงทำให้ไม่สอดคล้องต่อความต้องการของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนที่เน้นแรงงานระดับชำนาญการ (Specialist) ซึ่งผลิตโดยสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย เท่านั้นเจมส์ (James 2007: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องการประเมินผลกระทบของนักศึกษาอาชีวศึกษากับความสามารถในการจ้างงาน พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการเรียนอาชีวศึกษาคือ นโยบายของรัฐบาล และระเบียบต่างๆที่สอดคล้องกับการดำเนินชีวิตของประชาชน รวมถึง ผู้ปกครอง ครู นักเรียน นักศึกษา และปัจจัยอื่นๆ เช่น ความสนใจ วัตถุประสงค์ของสถานศึกษาอาชีววะ ที่ต้องการให้การเรียนอาชีวศึกษาเป็นอีกทางเลือกหนึ่ง การฝึกงานจะเป็นข้อได้เปรียบอีกข้อหนึ่งสำหรับผู้สำเร็จการศึกษาในการเข้าสู่ตลาดแรงงาน และฮัสเซลและคณะ (Hassall & Other 2010: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องทักษะของผู้เรียนอาชีวศึกษาในมาเลเซียและประเทศอังกฤษ พบว่าผู้เรียนที่

เป็นกลุ่มตัวอย่างทุกคนต้องการฝึกและพัฒนาทักษะวิชาชีพเพื่อศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น

5. ด้านการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมากอาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษา มีการสนับสนุนให้ครูผู้สอนทำผลงานการค้นคว้าวิจัยในด้านต่างๆเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน มีการส่งเสริมสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้รับการพัฒนาเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรการทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรเพื่อสร้างความรู้ประสบการณ์เพิ่มเติม สนับสนุนให้ครูผู้สอนมีโอกาสชมกิจการหรือศึกษาดูงานของสถานประกอบการและให้ครูผู้สอนมีโอกาสศึกษาต่อตามสาขาวิชาที่สอนฯลฯและมีการจัดตั้งคณะกรรมการนิเทศการสอนของครูผู้สอนตามหลักสูตรและเมื่อพิจารณาผลการวิจัยในด้านการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอนรายชื่อตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนพบว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องกันในเรื่องควรมีการเยี่ยมชมชั้นเรียนตลอดการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ในระดับปานกลางแสดงว่าผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกันว่าควรมีการเพิ่มการเยี่ยมชมชั้นเรียนตลอดการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร ให้มากยิ่งขึ้น ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นแตกต่างกันในเรื่องการนิเทศและติดตามผลการสอนของครูตามหลักสูตร การปฐมนิเทศครูใหม่และการกำกับ ติดตาม ดูแล และแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนทันต่อเหตุการณ์โดย

ผู้บริหารมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก แต่ครูผู้สอนมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง แสดงว่าครูผู้สอนเห็นว่าควรมีการนิเทศและติดตามมีการปฐมนิเทศครูใหม่และควรมีการกำกับ ติดตาม ดูแล และแก้ปัญหาการจัดการเรียนการสอนทันต่อเหตุการณ์เพิ่มมากขึ้น เพื่อพัฒนาและแก้ปัญหาในการจัดการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เห็นว่าควรมีการสร้าง ความเข้าใจและความร่วมมือกันในการนิเทศและการพัฒนาครูผู้สอน เพื่อนำผลมาพัฒนาเพื่อไปต่อยอด และปรับปรุงให้ดียิ่งขึ้นและเพื่อพัฒนาอาชีพเกษตรกรในอนาคตและสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษดา ตามสีวัน (2543: 65) พบว่า การนิเทศและการพัฒนาบุคลากรทางการสอน หมายถึง กระบวนการปรับปรุงการสอนของครู-อาจารย์ ได้แก่ การสังเกตการณ์สอน ในชั้นเรียน การปฐมนิเทศครูใหม่ การเยี่ยมชั้นเรียน การประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดอบรมสัมมนา การฝึกงานและการดูงาน การศึกษาต่อตลอดจนสนับสนุนให้ครู-อาจารย์ ได้ทำการค้นคว้าวิจัย เพื่อนำไปใช้ในการสอนของครู-อาจารย์ให้เกิดประสิทธิภาพยิ่งขึ้น พูลย์ชัย ยาวีราช (2542: 23) พบว่า การนิเทศและติดตามการใช้หลักสูตรสำหรับหน่วยงานในท้องถิ่นซึ่งเป็นผู้ใช้หลักสูตรอาจมีการดำเนินการให้คำแนะนำและช่วยเหลือแก่ครูผู้ใช้หลักสูตรเพื่อให้ครูดำเนินการใช้หลักสูตรอย่างถูกต้องการนิเทศหลักสูตรหรือการนิเทศ การจัดการเรียนการสอนต้องคำนึงถึงหลักสำคัญของการนิเทศที่ถือว่าเป็นการให้คำแนะนำช่วยเหลือไม่ใช่เป็นการตรวจสอบเพื่อจับผิดแต่ประการใด ดังนั้นผู้นิเทศจำเป็น

ต้องสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดีกับผู้บริหารนิเทศการดำเนินการนิเทศจะต้องดำเนินการไปด้วยบรรยากาศแห่งความเป็นประชาธิปไตยและร่วมมือกัน การนิเทศการสอนที่ผู้บริหารมีบทบาทสำคัญ คือ การนิเทศภายในสถานศึกษาและรุจิรัฐสาระ (2545: 196) ได้กล่าวถึงการนิเทศ ติดตาม ประเมินผล การใช้หลักสูตรว่าเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของผู้บริหารโรงเรียนเพราะจะช่วยให้หลักสูตรบรรลุเป้าหมายที่วางไว้โดยสรุปหลักการนิเทศการใช้หลักสูตรว่าอาจจะใช้วิธีการประชุมชี้แจงปรึกษาหารือเพื่อให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วมแสดงความคิดเห็นกระตุ้นให้ครูเป็นผู้นำทางวิชาการให้แก่นักเรียนและชุมชน และช่วยทำให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6. ด้านการประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยีในภาคเหนือในภาพรวมมีการปฏิบัติอยู่ในระดับมาก อาจเป็นเพราะว่าสถานศึกษา มีการกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดผลอย่างชัดเจน เช่น การวัดและประเมินผลทั้งก่อนเรียนในระหว่างเรียนและหลังเรียนฯลฯมีการจัดทำโครงสร้างของเครื่องมือวัดผลมีการกำหนดเกณฑ์และระยะเวลา ที่มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของหลักสูตร มีการติดตามผลนักเรียนที่เรียนจบหลักสูตรไปแล้วเพื่อประเมินผลว่าสอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานมีการดำเนินการประเมินผลการใช้หลักสูตรมีการวัดผลและประเมินผลนักศึกษาในทุกๆ ด้านเพื่อนำผล

มาปรับปรุงในการ ดำเนินการครั้งต่อไปและ มีการพัฒนาครูผู้สอนด้านการวัดผลประเมินผลตามหลักสูตรและเมื่อพิจารณาผลการวิจัยในด้านการประเมินผลการเรียนการสอน รายชื่อตามความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนพบว่ามีความคิดเห็นสอดคล้องกัน ในเรื่องการจัดครูผู้สอนเข้ารับการอบรมด้านการวัดผลประเมินผลในระดับปานกลางแสดงว่า ผู้บริหารและครูผู้สอนมีความคิดเห็นตรงกันว่าควรมีการจัดครูผู้สอนเข้ารับการอบรมด้านการวัดผลประเมินผลมากยิ่งขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการสัมภาษณ์ผู้บริหารที่เห็นว่าควรมีการพัฒนาผู้เรียนให้มีทักษะและสมรรถนะอาชีพในระดับชำนาญการ จัดหลักสูตรฐานสมรรถนะและบูรณาการรายวิชาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติจริง สร้างองค์ความรู้ด้วยตัวเอง การจัดการเรียนการสอนโดยใช้โครงการเป็นฐาน เพื่อให้ผู้เรียนวางแผนเตรียมการผลิต ดำเนินการผลิตและการจัดการกับผลผลิตให้รู้จักการแก้ปัญหาและพัฒนางานโครงการด้วยตนเองโดยมีครูคอยช่วยเหลือเป็นที่ปรึกษา ดูแลอย่างใกล้ชิดและต่อเนื่องซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็ต่อเมื่อครูผู้สอนต้องมีความรู้และเข้าใจในเรื่องการประเมินผลการเรียนการสอนเป็นอย่างดีและสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษดา ตามลีวัน (2543: 69) พบว่า การประเมินผลการเรียนการสอนหมายถึง กระบวนการ ที่เกี่ยวกับการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียนต่อจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ได้แก่ การจัดทำเครื่องมือวัดผลการกำหนดเกณฑ์ และระยะเวลา การกำหนดแนวปฏิบัติในการวัดผล การส่งเสริมครู-อาจารย์ผู้สอนให้มีความสามารถในการวัดผล การนำผลที่ได้จากงาน

วิเคราะห์ ไปปรับปรุงการเรียนการสอน การติดตามผลนักเรียนที่สำเร็จการศึกษา ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2546: 49) ได้กล่าวว่า การประเมินผลการเรียนการสอนตามหลักสูตรเมื่อได้นำหลักสูตรไปใช้ควรมีการประเมินผลเกี่ยวกับหลักสูตร วัดดูประสงค์ของการประเมินผลเพื่อพิจารณาว่าตรงกับ วัดดูประสงค์ของหลักสูตรหรือเพื่อจะได้ใช้ในการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงหลักสูตร และ แคทรินและคณะ (Catherine & Others, 2004: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาในหัวข้อเรื่อง ผลผลิตและกระบวนการประเมินผลในการศึกษาอาชีวศึกษาพบว่านโยบายการศึกษา ด้านอาชีวศึกษาปัจจุบันคือเร่งพัฒนาและเพิ่มโอกาสทางการศึกษาอาชีวศึกษาให้กับกลุ่มเยาวชนและผู้ใหญ่ให้มากขึ้น จากการศึกษาพบว่าความเข้าใจเรื่องอาชีวศึกษายังมีน้อยและต้องมีการพัฒนาอย่างเร่งด่วน จุดสำคัญของรายงานฉบับนี้คือการประเมินผล ความแตกต่างของการจัดการเรียนการสอนในสาขาต่างๆของอาชีวศึกษา เป้าหมาย ผลผลิตและกระบวนการเรียนรู้ของอาชีวศึกษาที่เกี่ยวข้องกับ ครู ผู้ฝึกสอน ผู้จัดการ ผู้ตรวจการณ์และผู้จัดทำนโยบาย

ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาสภาพ ปัญหาและข้อเสนอแนะต่างๆที่ได้จากการศึกษาวิจัยเรื่อง การบริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ประเภทวิชาเกษตรกรรม สาขาวิชาสัตวศาสตร์ของวิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี ในภาคเหนือ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะเพื่อการนำ

ผลการวิจัยไปใช้และในการวิจัยครั้งต่อไป
ดังต่อไปนี้

ข้อเสนอแนะในการนำผลการ วิจัยไปใช้

1. ควรมีการวิเคราะห์หลักสูตร
ร่วมกัน เพิ่มอัตรากำลังครูที่ตรงกับสาขา
การวางแผนปฏิบัติเกี่ยวกับการเตรียมและ
พัฒนาบุคลากรการเตรียมจัดท้าววัสดุประกอบ
หลักสูตร การเตรียมงบประมาณควรเตรียม
การก่อนเปิดภาคเรียนและมีความเหมาะสม
เพียงพอ และประชาสัมพันธ์หลักสูตรมากขึ้น

2. ควรมีการเพิ่มบุคลากรที่ตรงตาม
สาขา มีการจัดครูที่มีความรู้ความสามารถ
จัดการเรียนการสอนให้สามารถบูรณาการ
ร่วมกันได้ มีการกำกับ ติดตามอย่างจริงจัง

3. ควรมีการจัดหาเครื่องมือวัสดุ
อุปกรณ์การสอน สื่อการเรียนการสอนและ
วัสดุฝึก ให้เพียงพอ มีห้องปฏิบัติการเกี่ยวกับ
สัตวศาสตร์ มีบรรยากาศในการเรียน
การสอน ฝึกอบรมหรือจ้างบุคลากรที่มีความรู้
ความชำนาญในการจัดทำสื่อ

4. ควรจัดเฉพาะวิชาที่เกี่ยวข้องให้
กับนักศึกษาและสถานประกอบการ มีการจัด
กิจกรรมเสริมในการฝึกงาน เช่น การใช้ภาษา
อังกฤษในสถานประกอบการและ เทคโนโลยี
ใหม่ๆ การนิเทศนักศึกษาฝึกงาน มีการ

รายงานผลเป็นระยะและมีการปัจฉิมนิเทศ
หลังฝึกงาน

5. ควรมีการสังเกตการณ์สอน
ปฐมนิเทศครูใหม่ การเยี่ยมชั้นเรียน มีการ
ประชุมเชิงปฏิบัติการ การจัดอบรมสัมมนา
การฝึกงานและการดูงาน สนับสนุน
ครู-อาจารย์ในการค้นคว้าวิจัยและศึกษาต่อ
ในวิชาชีพในระดับที่สูงขึ้น

6.ควรมีเกณฑ์การประเมินผลการ
เรียนการสอนที่ชัดเจน อบรม สัมมนาเรื่อง
การประเมินผลการเรียนการสอนให้กับครู
ผู้สอนเพิ่มมากขึ้นและมีการติดตามผลนักศึกษา
ที่สำเร็จการศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีข้อเสนอแนะในการ
วิจัยครั้งต่อไป ดังต่อไปนี้

1. ศึกษารูปแบบหรือปัจจัยที่ส่งผล
ต่อความสำเร็จ ต่อการบริหารหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

2. ศึกษาวิจัยรูปแบบการบริหาร
สถานศึกษาของผู้บริหารในการพัฒนาและ
บริหารหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

3. ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับการบริหารการ
นิเทศและประเมินผลเพื่อการบริหารหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

Reference

- Anan Ngamsa-ad. (2010). Vocational Knowledge Management Process. <http://sisatblog.wordpress.com/2010/08/07/rr/> 16 January 2013
- Bureau of Vocational Education Standards and Qualification. High Vocational Certificate Curriculum 2003: <http://bsq2.vec.go.th/course/course.html>. 16 January 2013
- Hassall, Joyce, Montano, Gonzalez. (2010). The vocational skill priorities of Malaysian and UK students. *Asean Review of Accounting* Volume: 18 Issue.
- Krejcie, Robert V. and Daryle W.Morgan. (1970). Determining sample size for research activities. *Educational and Psychological Measurement*. 30(3), 607-608.
- Krissada Tamseewan. (2000). *The Administration of Vocational Certificate Program in Commerce Curriculum 1995, according to the opinion of teachers who taught in High school, Department of General Education in the Northeast*. Thesis, M.Ed. (Vocational Education) Bangkok. King Mongkut's Institute of Technology Ladkrabang.
- Noppadol Sutanwanichkul. (2011). *The Study of Technology with Vocational Education to support ASEAN Community*. Thesis, M.Ed. (Educational Administration) Bangkok. Dhurakij Pundit University.
- Phoonchai Yawirach. (1999). *Curriculum Administration of Education Oppourtunity Expansion Schools Affiliated to the office of Thoeng District Primary Education Chiangrai Province*. Thesis, M.Ed. (Educational Administration) Chiang Rai Rajabhat University.
- Preeyaporn Wonganutraroj. (2003). *Academic Administration*. Bangkok. Sahamitt Offset.
- _____. (2011). *Academic Administration*. Bangkok. Pimdee.
- R.K. Kagaari, J. (2007). Evaluation of the effects of vocational choice and practical training on students'employability. *Journal of European Industrail Training* volume: 31 Issue: 6.

- Ruji Phusara and Jantranee Sangaunnam. (2002). *School Curriculum Management in Bangkok*. Bookpoint.
- Stasz, C. & Hayward, G. Oh, S. Wright, S. (2004). *Outcome and Process in Vocational Learning, Learning and Skills Network*.
- Weerapan Sittipong. (1997). *Technical and Vocational educat.*